

Цариградскитѣ дейци до Севлиевската община.

За да се отмѣни заточението на българскитѣ владци по грѣцки интриги, дейцитѣ отъ Цариградъ отправятъ едно рѣкописно написано на синя книга писмо съ дата 1 май 1861 година до „Почтенната и Родолюбива община въ Севлиеву“. Тоя оригиналъ притежава авторътъ на настоящето изложение. То е безъ подписъ, но означено е, че е отъ Цариградъ съ дата 1 май 1861 година и съ голѣмъ печатъ, въ който е изобразена българската тамъ църква и съ съдържание: „Печатъ Народныйя Българскыйя св. церкви съ Цариградъ“. Става дума за изпращане на достоенъ представител отъ Севлиево въ Цариградъ. Даваме мѣсто на това историческо писмо.

Почтенна и Родолюбива община.

Въ Севлиеву.

Знайте твърде добре каквы неописаны огнетения каквы грабленія каквы предательства... тегла на тий бедный Българскій народъ отъ тия безбожны грѣцки владци, некави забележимъ и последня теглимъ звѣрска отрова что я изблжвахъ верху нашите священноначальницы Г-на Иларіона и Г-на Авксентія за да ги испратятъ въ заточеніе и то въ коя недѣля въ кой день въ страсната недѣля въ среда смеимъ да кажемъ чудопредателствената недѣля. Понеже друга недѣля и другъ день занихъ немаше. Но задася явятъ на всички вселеная че чудопредателово время существова още въ тая истата недѣля и въ истый ятъ день въ среда. А въ четвъртокъ като ся извѣсти народътъ за фарисейското имъ предательство забываясь събра безбрыный ятъ народъ на Българскій атъ метохъ за да запазятъ нашите любими священноначальницы Г-на Иларіона и Г-на Авксентія и като дохождаха и отхождаха цѣрските денъ и ноця задаги вдигнать, но народа нашъ постоянствува съ гласъ исмоленіе подадевъ не такъ прешеніе и на самага любезнаго Царя Султаны Абдуль Меджидъ когото моляха да благоизволи зада воспре заточеніето имъ зада не останатъ лишени оскорблени въ тия свѣтли и Божествены дни. И така като ся волнееше народа съ големъ печаль и скорбеніе... О чудо! внезапнося яви мюшюръ заптіе паша и каза на совокупленіятъ народъ услышава Царъ атъ молбата за това обрѣцавави священноначальницы те да си на правите празника тая радастлива радость шомъ като чу множественію народъ испрати царскы атъ мюшоринъ съ песны и восклицаніе и викаше да живеи нашыйа любезны Царъ Султаны Абдуль Меджидъ. Слава богу воскресеніето си на правихме всема торжественно като служиха дваматани любезни владци съ всѣхъ священницы и нема какъ даи опишимъ неродното множество и неизказаната му негова радость и веселіе... Послѣ светлата недѣля Т. е. въ сабота нещастный Българскій